

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 25/074 УКР

Аркуш 1 із 5-ти

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

*Той, хто юнаків із печі визволив,
ставши людиною, терпить, як смертний,
і стражданням зодягає смертне красою нетління,
єдиний благословенний отців Бог і препрославлений.*

Пісня 7 канону Пасхи

Христос воскрес!

Дорогі в Христі!

Пасха Христова – свято переміни людини і всесвіту, перетворення смутку на радість, перемоги добра над злом і життя над смертю. Жінки-мироносиці зі сльозами рано-вранці спішать до гробу, щоб помазати тіло розп'ятого і похованого Спасителя. Але замість мертвого Вчителя зустрічають світлого ангела, який сповіщає їм про воскреслого і живого Христа. Вони приходять сумні, щоб помазати похованого миром, а відходять помазані елеєм радості: «Чому шукаєте живого між мертвими? Його нема тут, Він воскрес!» (Лк. 24, 5-6). Того, кого вчора вони бачили між мертвими, сьогодні ангел наказує їм шукати серед живих у воскресінні! Сльози смутку і миро для померлого раптово перетворюються на сльози радості і помазання для проголошення найбільшої в історії людства Благості: Він воскрес!

Дивовижне таїнство, яке охопило мироносиць, стає дійсністю для кожного з нас. Сьогодні ми зустрічаємо воскреслого Господа, який переможно виходить із гробу і випроваджує з гробів усіх відвіку спочилих. Христос воскресає в людському тілі, і кожна людина воскресає з Ним. Порожній гріб стає місцем наповнення наших сердець невимовною радістю, бо нині воскреслий Господь веде нас із собою в радість вічного життя в Бозі.

Той, хто юнаків із печі визволив, ставши людиною, терпить, як смертний...

Того недільного ранку жінки-мироносиці та всі учні, що на їхній голос побігли до порожнього гробу Спасителя, ще несли у своїх серцях передучорашній день жаху і розпачу, коли бачили Христа зневаженим, скатованим і мертвим на хресті. Якою ж болючою була для них субота після розп'яття – день страху, збентеження, сумнівів, втраченої надії на Вчителя, – день, коли не було жодного знака чи слова від Бога. Проте вже наступного ранку світлий благовісник Воскресіння, наче пронизуючи поглядом вічності життєвий і духовний досвід людства, каже всім Христовим учням: «Його нема тут!».

Піснеспіви, якими Церква нині зустрічає Спасителя, що переможно виходить із гробу, вказують нам на те, що, святкуючи Пасху, ми не маємо дивитися лише в минуле. І нас, що пережили понад три роки повномасштабної війни в Україні, той самий ангел закликає шукати і бачити присутність Ісуса в Його воскресінні там, де Він є, – у нашому пасхальному «сьогодні».

Пасхальне таїнство страждання, смерті і воскресіння Господа розкриває найглибший зміст духовного досвіду, який сьогодні переживає наш народ. Допмагаючи нам побачити між нами стражденого і воскреслого Ісуса, Мелітон Сардійський, наче підсумовуючи пасхальний досвід переслідуваних християн II століття в Малій Азії, каже: «[Христос є тим] хто взяв на себе страждання всіх. Його було вбито в постаті Авеля, зв'язано Йому ноги в постаті Ісаака. Він був чужинцем у Якові і Його було продано в Йосифові... Він воплотився в лоні Діви, був повішений на хресті, похований у землі і, воскреснувши з мертвих, вийшов на висоти небесні... Він воскрес із мертвих і воскресив (із собою) усе людство із безодні гробу» (Гомілія на Пасху, 65–67). Ось чому ми нині співаємо, що наш Спаситель є «той, хто юнаків із печі визволив, ставши людиною, терпить, як смертний».

Той самий Господь, який колись зійшов у полум'я вавилонської печі, щоб урятувати трьох вірних батьківській вірі юнаків від безбожного веління мучителя, бере на себе всі несправедливі терпіння і переслідування біблійної та людської історії. Він є той, хто сьогодні страждає в тілі України! Це Його вбивають у наших дівчатах і хлопцях на фронті. Це Його продовжують катувати в наших полонених. Це Його викрадають у дітях, яких продають у російську неволю. Це Він поранений у наших героях і плаче очима нашим матерів, дітей і сиріт, які втратили синів, чоловіків і батьків. Це Його гонять і принижують у різних країнах Європи і світу в наших емігрантах і біженцях, які рятують своїх дітей від війни та дбають про майбутнє нашого народу. Це Він, наш Спаситель, є сьогодні не тільки з нами, а й у нас. Він поділяє наш біль і наші терпіння, бо нас бачить, знає і відчуває в самому собі, страждає нашими ранами у власному тілі. Тому ми, українці, нині можемо сказати разом із апостолом Павлом, що нашими стражданнями доповнюємо в нашому тілі «те, чого ще бракує скорботам Христовим для Його тіла, що ним є Церква» (Кол. 1, 24). Саме тому Христова Церква завжди стоїть поруч із стражденими, бо в них перебуває сам

Господь, який, ставши людиною, терпить, як смертний, і на своєму воскреслому тілі носить наші сьогоднішні рани!

... І стражданням зодягає смертне красою нетління...

Цього світлого дня Христового Воскресіння ми ясно бачимо, що наш Спаситель не лише страждає в тілі та ранах України, а й воскресає у нас! Це Він, переможно розбиваючи кайдани, не порушивши гробних печатей, виходить зі смерті, не зазнавши тління. Це Він зодягає те, що смертне, саме страждання кожного з нас, красою та силою безсмертя і нетління. Ми сьогодні, особливо в цей пасхальний час нашої Церкви і рідного народу, знаємо із власного християнського досвіду, набутого серед жахів війни, що життя і воскресіння Ісуса Христа пульсує в наших жилах. Святкуючи Пасху, ми через наші страждання в Господі зодягаємося красою нетління.

Саме пульсування сили Воскреслого в тілі нашої Церкви, досвід і усвідомлення того, що ми вже сьогодні починаємо бути причасниками Його Божественного життя в нашому смертному тілі є джерелом нашої християнської надії. Святкуючи Великдень, ми хочемо бути свідками Воскресіння Христового і промовити на весь світ: «Христос воскрес – воістину воскрес»! У це велике свято прагнемо засвідчити силу надії для України, засявши нею на весь світ. Україна є тепер осередком глобальних змін. Тому з таким трепетом люди в усьому світі чекають на свідчення надії з України. Цю надію ми вже маємо, черпаємо її у воскреслому Спасителі й ділимося нею з усім людством.

Сьогодні в Україні надія, як краса нетління, що через страждання зодягає всіх нас, має різні світлі обличчя. Її можна побачити і зустріти серед нашого народу. Надія сяє на обличчях захисників України, які вже одинадцятий рік поспіль показують, що російського загарбника, який чисельно більший за нас, можна і потрібно зупинити. Надія сяє на обличчях медиків і рятувальників, які після кожної ракетної атаки невтомно рятують життя похилих віком, дорослих і дітей. Надія сяє на обличчях люблячих батьків, наставників і вчителів, які серед жахів війни, часто ціною власного життя, виховують дітей, вчать їх віри в Бога та всього, що добре, справедливе і вічне. Надія сяє на обличчях молодих українців, на плечі яких тягар військового лихоліття ліг найбільшим хрестом і які, попри все, не припиняють кохати і мріяти, створювати сім'ї і народжувати дітей, підкорювати вершини знань і жертвувати за волю Батьківщини найціннішим, навіть власним життям і здоров'ям.

Цього року, який Папа Франциск проголосив ювілейним, запрошуючи нас стати паломниками надії, сміливо ділимося нашою вірою у воскреслого Спасителя з усім світом! Не біймося говорити правду про нашу боротьбу, про мир і справедливість, за які ми змагаємося і які будуюмо щодня! Не вагаймося протистояти неправді, бо насильство і смерть постійно намагається оправдати себе, вдаючись до очорнення і брехні! У відповідь на темряву, яку поширює ворог світу цього, сяймо світлом надії серед розгубленого і наляканого людства. До цього нас заохочує Апостол народів: «... Хвалимося надією на славу Божу. Та й не тільки це, але ми хвалимось і в утисках,

знаючи, що утиск виробляє терпеливість, терпеливість – досвід, а досвід – надію. Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 2-5).

... Єдиний благословенний отців Бог і препрославлений

Цього радісного і світлого дня ми благословляємо і прославляємо нашого Творця і Спасителя, як це робили наші попередники-предки у вірі з роду в рід. Підносимо молитву подяки Господу Богу нашому, розп'ятому і воскреслому спасіння нашого ради. Складаємо Йому подяку за дар віри, надії та любові, який Він постійно вкладає в наші серця; дякуємо навіть за випробування, які Він нам посилає, щоб ми могли виявити Його любов і доброту до тих, хто страждає.

Дорогі в Христі браття і сестри! Дозвольте й мені подякувати вам від щирого серця та привітати вас зі святом перемоги добра над злом, світла над темрявою, надії над зневірою, правди над брехнею. Знаю, що кожний із вас на своєму місці робить внесок у цю перемогу – і дрібними, і великими ділами. Наш ворог намагається нищити все те, чого не може загарбати, прагне вигубити тих, кого не може опанувати і поневолити. Тому кожна його смертоносна ракета і кожний дрон є тільки знаком його слабості й неминучої поразки. Бо в Христі воскреслому ми непереможні!

Слово пасхальної надії сьогодні скеровую до всіх, хто фізично, матеріально, морально постраждав від цієї війни, – військових і цивільних українців. Вітаю з Воскресінням Христовим наших воїнів-героїв, які відважно дивляться в обличчя смерті, з любові захищаючи тих, хто стоїть за їхніми плечима. Запевняю вас у безнастанній молитві за вас і ваших рідних. Вітаю наших поранених на полі бою, жертва яких є дуже цінною для нас. Молитовно супроводжую ваше тілесне і духовне зцілення. Вітаю тих, хто перебуває у ворожому полоні чи проживає на окупованих територіях. Будьте певні, що ми про вас не забуваємо, бо ви нам завжди дорогі й рідні. Вітаю українців, у яких воює на фронті чоловік чи дружина, син чи дочка, брат чи сестра, тато чи мама. Обіймаю тих, хто за останній рік втратив рідних чи близьких або в кого були зниклі безвісти. Розділяю ваш біль і вашу тривогу та в молитві поручаю вашу втрату безмежному і життєдайному Божому милосердю. Вітаю тих, хто бореться за перемогу, забезпечуючи життєдіяльність і критичну інфраструктуру наших міст і сіл. Вітаю наших волонтерів, громадських активістів та всіх небайдужих людей доброї волі. Вітаю державних провідників і дипломатів, супроводжуючи молитвою їхні зусилля задля досягнення справедливого миру. Усіх біженців, переселенців, тих, які перебувають далеко від дому, вітаю з днем пасхальної радості та перемоги. Передаю вам тепло обіймів вашої Церкви-матері.

Передаю пасхальні вітання і дякую тим, хто в Україні та на поселеннях відкрив своє серце, щоб підтримати матеріально й морально своїх потребуючих і страждених сестер і братів. Вітаю і благословляю наших душпастирів, військових, медичних та академічних капеланів, наше монашество, особливо у прифронтовій зоні та зоні бойових дій.

Обіймаю всіх: дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок — і зичу вам, щоб, ділячись свяченим нашого великоднього кошика, ви відчували присутність Бога надії, який дарує нам радість і мир. Щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у 5-ту неділю Великого посту, у день Преподобної Марії Єгипетської,
Переставлення святого Методія, учителя слов'янського,
6 квітня 2025 року Божого